

Súd: Okresný súd Revúca  
Spisová značka: 6C/342/2012  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6812206748  
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2014  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Prčová  
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2014:6812206748.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Revúcej pred samosudkyňou JUDr. Luciou Prčovou v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova č. 4, Bratislava, IČO: 36 864 421 proti odporcovi Slovenskej republiky, zast. Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o zaplatenie 410,82 € takto

### rozhodol:

Návrh sa v celom rozsahu zamieťa.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

### odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 27.09.2012 domáhal od odporcu zaplatenia sumy 410,82 € a to z titulu majetkovej škody vo výške 125,- € a z titulu nemajetkovej ujmy vo výške 285,82 € z dôvodu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Revúca v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. proti povinnému B. S., C.. XX. X. XXXX vedenej na úrade súdneho exekútora pod č. exekučného spisu EX 17450/ 10. V návrhu uviedol, že v exekučnej veci súdny exekútor požiadala Okresný súd Revúca ako miestne príslušný exekučný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd prijal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na ďalšie konanie, čím došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti zaoberať sa danou žiadosťou a rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci v zákonom ustanovenej dobe. V exekučnom konaní vedenom podľa Exekučného poriadku platného od 01.06.2011 a od 01.06.2010 do 30.05.2011, je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15-tich dní od doručenia takejto žiadosti ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Navrhovateľ v exekučnom konaní disponoval exekučnými titulmi, ktorými boli rozsudky rozhodcovského súdu, nie rozhodnutia rozhodcovskej komisie, pri ktorých ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01.06.2010 do 31.05.2011 neupravoval lehotu na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V exekučnom konaní vedenom podľa Exekučného poriadku platného od 01.02.2002 do 31.05.2010 sa nerobil rozdiel medzi exekučnými titulmi a exekučný súd mal zákonnú povinnosť rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti a to bez ohľadu na to, či exekučným titulom, pre ktorý sa exekúcia navrhovala vykonať bolo rozhodnutie všeobecného súdu (štátneho orgánu), rozhodnutie rozhodcovského súdu alebo exekučným titulom bola napr. notárska zápisnica.

Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu (návrh na vykonanie exekúcie, ako aj žiadosť o udelenie poverenia spĺňajú všetky materiálne a formálne náležitosti predpokladané zákonom) rozhodol

o žiadosti o udelení poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 4.5.2011 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, teda po uplynutí zákonom stanovenej doby s omeškaním viac ako 155 dní.

Navrhovateľ vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučnom konaní a primäl porušovateľa k vydaniu rozhodnutia. Dňa 02.07.2009 spísal a podal žiadosť o informáciu o stave konania, v ktorej namietal porušovanie svojich práv, dňa 23.09.2009 opätovne podal žiadosť o informáciu o stave konania a zopakoval svoju námietku vo vzťahu k porušovaniu jeho práv. Dňa 13.11.2009 opäť podal ďalšiu žiadosť o stave konania a namietal porušenie svojich práv. Dňa 25.02.2010 spísal a podal podnet na preskúmanie zákonnosti postupu súdu - prieťahy v konaní, dňa 30.08.2010 podal sťažnosť na prieťahy v konaní, dňa 23.11.2010 a 25.05.2011 opätovnú sťažnosť na prieťahy v konaní, v ktorej výslovne upozornil na fakt, že v dôsledku zbytočných prieťahov vzniká a zväčšuje sa na jeho strane škoda spočívajúca v nemožnosti výkonu práva priznaného exekučným titulom, oslabení vymožitelnosti pohľadávky, poklese bonity dlžníka a nebezpečenstve, že sa dlžník bude zbavovať svojho majetku.

V predmetnom prípade podľa navrhovateľa neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť exekučného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa navrhovateľ v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal čo je základným účelom práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Majetková škoda, ktorá navrhovateľovi vznikla vo výške 125,- € predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou navrhovateľa uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej a to na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70,- €, na udržanie a správu informačného systému sumu 40,- € a administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií, poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania vo výške 15,- €. Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch si navrhovateľ uplatňuje preto, že samotné konštatovanie porušenie práva na súdnu ochranu nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímneho očakávania navrhovateľa, že správnym a zákonným postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Taktiež došlo k vyvolaniu rizík - zániku povinného, zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, insolvenzie povinného. Náhradu nemajetkovej ujmy si navrhovateľ uplatňuje za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenia jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky za obdobie nečinnosti súdu 8 mesiacov a to 55,- € za každý mesiac nečinnosti, ku ktorej sume došiel na základe rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR špecifikovanej v návrhu.

K návrhu sa písomne vyjadril odporca, ktorý namietal nedostatky návrhu spôsobujúce jeho zmätočnosť, najmä zmätočné označenie povinných, s odlišne uvedenými dátumami narodenia, neuvedenie spisových značiek príslušných exekučných konaní, pod ktorými sú vedené na súde, chýbanie relevantných údajov ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie veci a dátumy, kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Uviedol, že pokiaľ navrhovateľ uvádza, že nemá vedomosť o spisových značkách exekučných konaní, toto tvrdenie nie je pravdivé, pretože on sám uvádza, že mu boli doručené uznesenia exekučného súdu, z ktorých mu museli byť spisové značky exekučných konaní zrejmé. Uviedol, že z návrhu nie je jasný titul, na základe ktorého si navrhovateľ uplatňuje nárok na náhradu škody. Jednak namieta „nezákonné konanie“, zároveň namieta nesprávny úradný postup v podobe prieťahov, uvádza aj rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, čo by sa mohlo vysvetliť ako namietanie nezákonného rozhodnutia.

Namietal, že návrhy na náhradu škodu boli na súd podané pred uplynutím 6-mesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pretože prvé žiadosti o predbežné prerokovanie mu boli ako oprávnenému orgánu doručené dňa 23.04.2012. Celkovo mu bolo doručených niekoľko desiatok

tisíc žiadostí navrhovateľa o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Nemôže jednoznačne potvrdiť, že aj tento konkrétny uplatnený nárok bol obsahom žiadosti o predbežné prerokovanie. Predbežné prerokovanie je zákonom stanovený postup, ktorý nemožno obísť a musí predchádzať žalobe na súde. Uvádzal rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 12.11.2007, sp. zn. 5Co/209/2007 a Krajského súdu v Trnave zo dňa 29.04.2008, sp. zn. 9Co/71/2008, podľa ktorých podanie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody je hmotnoprávnou podmienkou pre podanie žaloby.

Vo vzťahu k posúdeniu nároku navrhovateľa vo veci samej namietal, že Exekučný poriadok ani pred dňom 01.06.2011 neupravoval lehotu na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ak exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok, čo potvrdzuje aj dôvodová správa k Zák. č. 102/2001 Z. z., ktorým bol novelizovaný Exekučný poriadok. Skutočnosť, že sa do formulácie § 41 ods. 2 písm. d/ vložili slová „rozhodnutí rozhodcovských súdov“ predstavovala len explicitnejšie ujasnenie lítery zákona, aby sa tak predišlo mylným interpretáciám. Navyac uviedol, že ani nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní (Nález Ústavného súdu SR I ÚS 16/ 2002).

Uviedol, že pokiaľ navrhovateľ namietal nesprávny úradný postup súdu, ktorým malo byť zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, takto formulovaný postup nemôže byť nesprávnym úradným postupom. Tým môže byť len porušenie právnou normou ustanoveného (predpísaného) úradného postupu štátneho orgánu, ktorý nenašiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí. V danom prípade nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ktorú možno uplatniť len vtedy, ak rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom, pričom súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Táto podmienka v prípadoch zamietnutia žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nie je splnená.

K postupu exekučného súdu pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sa odporca vyjadril v tom zmysle, že v zmysle uznesení NS SR, sp. zn. 3Cdo 146/ 2001, sp. zn. 3MCdo 11/ 2010 a 5Cdo 291/ 2010 ako aj uznesenia ÚS SR IV ÚS 60/ 2011 má vnútroštátny súd povinnosť ex offa preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku - nekalú povahu rozhodcovskej doložky.

Vo vzťahu k namietaným prietahom v konaní odporca uviedol, že všeobecný súd pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu spočívajúcom v prietahoch v konaní nie je oprávnený posudzovať prietahy súdu v konaní, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd Slovenskej republiky. Možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, z právoplatného rozhodnutia ESLP, ktorým sa rozhodol, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo právoplatného rozhodnutia ÚS SR, ktorým konštatoval, porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Odporca vo vyjadrení ďalej namietol premlčanie nároku v súvislosti s nesprávnym úradným postupom, namietal paušálne vyčíslenie škody v jednotlivých nárokoch, jej nepreukázanie ako aj nesplnenie, resp. nepreukázanie splnenia podmienok pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok pre priznanie náhrady škody podľa Zák. č. 514/2003 Z. z. odporca navrhol návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnuť.

Dokazovanie súd vykonal listinnými dôkazmi a to exekučným spisom Okresného súdu Revúca sp. zn. 3Er 28/2011 z toho zápisnicou spísanou na úrade súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, do ktorej bol spísaný návrh na vykonanie exekúcie, žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, kópiou zmluvy o úvere č. 61740081, uznesením zo dňa 08.03.2011, č. k. 3Er 28/2011 - 9 a zisti nasledujúci skutkový stav veci:

Dňa 17.01.2011 bola Okresnému súdu Revúca doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnom konaní vedenom na jeho exekučnom úrade pod sp. zn. EX 17450 2010 v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ, a. s. a proti povinnej B. S., C.. XX.XX.XXXX na základe návrhu oprávneného spísaného do zápisnice napísanej na úrade súdneho exekútora dňa 30.11.2010. Exekučné konanie sa viedlo na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho

rozhodcovského súdu zo dňa 20.09.2010, sp. zn. SR 07477/10. Zo zmluvy o úvere č. 617400081 zo dňa 14.08.2009 vyplynulo, že svoju právomoc na rozhodovanie o spore medzi spoločnosťou Pohotovosť, a. s. a B. S. vyplývajúcom zo zmluvy o úvere Stály rozhodcovský súd založil na rozhodcovskej doložke, ktorá bola súčasťou Všeobecných podmienok Zmluvy o úvere. O žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie exekučný súd rozhodol dňa 08.03.2011 uznesením, ktorým žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Do vydania tohto uznesenia nebol exekučný súd zo strany oprávneného ani raz urgovaný alebo upozornený na prípadné prieťahy v konaní, ani predsedovi súdu nebola doručená sťažnosť na prieťahy v konaní. Zároveň súd považoval za preukázané, že navrhovateľ podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na príslušnom orgáne. Odporca v konaní potvrdil doručenie žiadostí, že by žiadosť nebola podaná aj v predmetnom prípade, relevantne nespochybnil.

Podľa ust. § 2 písm. a/ a b/ Zák. č. 514/ 2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31. 12. 2012 (ďalej len Zákon) na účely tohto zákona výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb. Orgán verejnej moci je 1) štátny orgán, 2) orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

Podľa ust. § 3 ods. 1 písm. d) a ods. 2 Zákona štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa ust. § 9 ods. 1 Zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa ust. § 9 ods. 2 Zákona právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa ust. § 15 ods. 1 zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa ust. § 15 ods. 2 Zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 až 3 Zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa ust. § 44 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 5. 2010 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť

o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa ust. § 44 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 5. 2011 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa ust. § 41 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 5. 2011 podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

c/ notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,

d/vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených,

Podľa ust. § 41 ods. 2 Exekučného poriadku v platnom znení (účinnom od 1. 6. 2011) podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

c/ notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,

d/ vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Navrhovateľ sa predmetným návrhom domáhal náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy v peňazoch podľa osobitného Zákona č. 514/ 2003 Z. z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31. 12. 2012, ktorá mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Revúca ako exekučného súdu v exekučnom konaní. Nesprávny úradný postup mal podľa navrhovateľa spočívať jednak v tom, že exekučný súd nevydal poverenie na vykonanie exekúcie (resp.) rozhodnutie, ktorým by žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol v 15-dňovej zákonom stanovenej lehote ako aj že pri vydaní poverenia resp. rozhodnutia došlo na strane súdu k zbytočným prietahom v konaní.

Napriek tomu, že z návrhu je zrejmé, že bol písaný paušálne pre mnohé žaloby podávané na tunajšom súde a pravdepodobne aj na iných súdoch Slovenskej republiky, z ktorého dôvodu obsahuje mnoho faktických chýb v skutkových tvrdeniach súd konštatuje, že návrh bol dostatočne určitý a zrozumiteľný na jeho meritórne prejednanie. Bolo z neho zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha, o aké skutočnosti opiera ním uplatnený nárok a na základe navrhovateľom poskytnutých údajov bolo možné po pripojení exekučného spisu identifikovať exekučné konanie, v ktorom malo dôjsť k navrhovateľom namietanému postupu súdu.

Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa osobitného zákona musia byť kumulatívne splnené nasledujúce podmienky: 1. nesprávny úradný postup alebo nezákonné rozhodnutie, 2. vznik škody a 3. existencia príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Zák. č. 514/ 2003 Z. z. je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku predpisom špeciálnym a ustanovenia Občianskeho zákonníka sa uplatnia vtedy, ak zákon nemá vlastnú úpravu. Podmienkou uplatnenia nároku na náhradu škody podľa Zákona o náhrade škody je aj jeho predbežné prerokovanie na základe písomnej žiadosti s príslušným orgánom podľa § 4 a 11 Zákona. Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Navrhovateľ v návrhu tvrdil, že písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Do dňa podania návrhu však odporca na žiadosť pozitívne nezareagoval. Odporca vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu namietal, že si navrhovateľ svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím 6-tich mesiacov na uspokojenie nároku príslušným orgánom. Uvádza, že navrhovateľ u odporcu podával žiadosť o predbežné prerokovanie nároku, prvé mu boli doručené dňa 23.04.2012. Uviedol však, že nemôže jednoznačne potvrdiť, že jednotlivé uplatnené nároky boli aj predmetom doručených žiadostí

o predbežné prerokovanie. Z ďalšieho obsahu vyjadrenia odporcu vyplýva, že nárok navrhovateľa na náhradu škody neuznáva a tento uspokojiť nemieni. Súd mal za to, že podmienka predbežného prerokovania nároku v danom prípade splnená bola. Odporca relevantne nespochybnil, že navrhovateľ u neho ako oprávneného orgánu podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku. Uplatnenie jeho nároku na súde pred uplynutím 6 mesačnej lehoty na jeho uspokojenie nie je dôvodom na zamietnutie návrhu navrhovateľa. Keďže predbežné prerokovanie nároku je procesnou, nie hmotnoprávnou (ako sa snaží argumentovať odporca) podmienkou konania o nároku navrhovateľa, súd nemôže návrh zamietnuť ako predčasne podaný len z dôvodu, že bol na súde podaný pred uplynutím 6 mesačnej lehoty na uspokojenie nároku príslušným orgánom (viď. stanovisko NS ČSSR Cpjf 145/ 78, Rozsudok NS ČR zo dňa 17. 6. 2009). V prípade, ak navrhovateľ návrh na súde podá pred uplynutím 6 mesačnej lehoty na jeho uspokojenie, súd vyčká na vyjadrenie príslušného orgánu a ďalej pokračuje v konaní po takomto vyjadrení (porovnaj Rozsudok NS ČR zo dňa 21. 12. 2011, sp. zn. 30Cdo 1529/ 2011, Rozsudok NS ČR zo dňa 23.05.2012, 30Cdo 1725/2011). Z vyjadrenia odporcu k návrhu jednoznačne vyplynulo, že nárok navrhovateľa uspokojiť nemieni a to ani čiastočne, preto po jeho doručení mal súd za to, že podmienka predbežného prerokovania splnená bola s pre navrhovateľa negatívnym výsledkom a v konaní možno pokračovať meritórnym posúdením návrhu.

Exekučné konanie EX 17450/2010, 3Er 28/2011 začalo dňa 30.11.2010 spísaním návrhu na vykonanie exekúcie do zápisnice na úrade súdneho exekútora. Ustanovenie § 44 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom v čase začatie predmetného exekučného konania ako aj v priebehu celého exekučného konania nestanovovalo lehotu na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v prípade ak exekučným titulom bola notárska zápisnica alebo vykonateľné rozhodnutie rozhodcovskej komisie a zmier nimi schválený. Exekučný poriadok bol novelizovaný Zák. č. 102/ 2011 z. z., účinným od 1. 6. 2011 tak, že do písm. d/ ustanovenia § 42 ods. 2 exekučného poriadku boli okrem vykonateľných rozhodnutí a rozhodcovských komisií a zmirov nimi schválených doplnené aj vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov. Dôvodová správa k Zák. č. 102/ 2011 Z. z. uvádza, že „rozhodcovský rozsudok je exekučným titulom podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. Správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul osvedčila v ostatnom období svojím autentickým výkladom aj Národná rada Slovenskej republiky. Avšak vzhľadom na skutočnosť, že v praxi možno vysledovať určité pochybnosti, navrhuje sa výslovne upraviť, že exekučným titulom sú aj vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov a zmiery nimi schválené. Ustanovenie sa nedotýka problematiky vymáhania neoprávnenej štátnej pomoci.“ Z predmetného autentického výkladu je zrejmé, že zákonodarca pod exekučným titulom upraveným v ust. § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku v jeho znení účinnom do 31. 5. 2011 mienil okrem vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií aj vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov. Novelizácia tohto ustanovenia Zákonom č. 102/ 2011 Z. z. mala len odstrániť prípadné výkladové pochybnosti o obsahu predmetného ustanovenia. Je zrejmé, že v prípade existencie autentického výkladu zákonného ustanovenia, ako je obsiahnutý vo vyššie uvedenej v dôvodovej správe, je akýkoľvek iný výklad, tak ako sa ho navrhovateľ snažil urobiť v jeho návrhu, nesprávny. Preto je nepochybné, že už podľa znenia Exekučného poriadku účinného od 1. 6. 2010, nebola zákonom stanovená 15 dňová lehota na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie ani v prípade ak exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu. Preto ak exekučný súd nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora v 15 dňovej lehote, nedošlo z jeho strany k nesprávnemu úradnému postupu z dôvodu, že rozhodnutie nevydal v zákonom stanovenej lehote (§ 9 ods. 1 Zák. č. 514/ 2003 Z.z.). V danom prípade bola žiadosť súdneho exekútora súdu doručená dňa 17.01.2011 a súd o nej rozhodol dňa 8. 3. 2011, čiže 50 dní od jej doručenia (nie s omeškaním 155 dní ako nesprávne v návrhu uvádza navrhovateľ). Táto doba nie je neprimerane dlhá, vzhľadom na prieskumnú činnosť, ktorú súd v súlade s ust. § 44 ods. 1 Exekučného poriadku pri udelení poverenia na vykonanie exekúcie, resp. zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vykonáva, najmä ak exekučným titulom je rozsudok rozhodcovského súdu u ktorého samotný zákonodarca, tým že vo vzťahu k nemu zrušil 15 -dňovú lehotu na vydanie poverenia, predpokladá väčšiu náročnosť posúdenia súladu exekučného titulu so zákonom (k hľadiskám z akých je exekučný súd povinný z úradnej povinnosti preskúmať exekučný titul sa najvyšší súd SR vyjadril napr. v uznesení NS SR zo dňa 23. 6. 2011, sp. zn. 4Cdo 11/ 2011, Uznesení NS SR zo dňa 23. 2. 2011, sp. zn. 2MCdo 19/ 2009 a Uznesení NS SR zo dňa 15. 12. 2011, sp. zn. 5Cdo 191/ 2011). Preto možno konštatovať, že v rozhodovacej činnosti súdu nevznikli žiadne zbytočné prietahy v konaní a teda zo strany exekučného súdu nedošlo ani k nesprávnemu úradnému postupu v zmysle ust. § 9 ods. 1 zák. č. 514/ 2003, ktorý by mohol zakladať zodpovednosť štátu za škodu. V tejto súvislosti súd uvádza, že v predmetnom konaní mohol sám skúmať

a ako prejudiciálnu otázku riešiť, či exekučný súd konal bez zbytočných prieťahov ( vid'. Rozsudok NS ČR zo dňa 24. 6. 1999, sp. zn. 2Cdon 804/ 1996). Takýto postup je plne v súlade s ust. § 135 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku. V priebehu konania nevyšlo najavo, že by v skúmanej veci existovalo rozhodnutie Ústavného súdu SR alebo Európskeho súdu pre ľudského práva, ktoré by sa týkalo základný ľudských práv a slobôd navrhovateľa, ktorým by bol súd viazaný.

Exekučný súd ako štátny orgán v exekučnej veci EX 17450/2010, 3Er 28/2011 postupoval pri posudzovaní žiadosti súdneho exekútora dostatočne rýchlo, bez zbytočných prieťahov v konaní, súčasne neprekročil žiadnu zákonom stanovenú lehotu na vydanie rozhodnutia, jeho postup v konaní z hľadiska rýchlosti rozhodovania nemožno kvalifikovať ako nesprávny úradný postup. Zo strany exekučného súdu ako štátneho orgánu nedošlo k takému postupu alebo rozhodnutiu, ktoré by zakladalo nárok na náhradu škody alebo nemajetkovej ujmy podľa Zák. č. 514/ 2003 z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2012, preto súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. Vzhľadom na nespĺnenie už prvej podmienky pre priznanie nároku na náhradu škody sa súd splnením ďalších podmienok nezaoberal.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 151 ods. 1, 2 O.s.p.. Odporca, ktorý bol v konaní plne úspešný by mal právo na náhradu trov účelne vynaložených na bránenie jeho práva proti navrhovateľovi, ktorá v konaní úspešný nebol. Nakoľko si odporca, ktorý si vo vyjadrení k návrhu na začatie konania trovy uplatnil tieto v zákonnej lehote nevyčíslil a zo spisu mu žiadne trovy konania nevyplývali, súd mu ich náhradu nepriznal.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd v Banskej Bystrici prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa ust. § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (Zák. č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení).